

på videreutdanning for lærere noensinne.

Staten tar størstedelen av regningen, og vi har innført en stipendordning som minsker behovet for vikarer. I matematikk og naturfag har ikke kommunene utgifter til vikarer, i de andre fagene er kommunens andel av vikarutgiftene kun 15 prosent. Da bør det være attraktivt for kommunene å si ja til lærere som vil

Flest mulig lærere i Oppland søker om videreutdanning.

lære mer.

Å bygge en bedre skole krever lagarbeid. Aktive og engasjerte skoleeiere og faglig sterke lærere er nøkkelen til å få til dette.

I Oppland kom det i fjor inn søknader fra 255 lærere som ønsket faglig påfyll, i år har 346 lærere i fylket søkt om å få lov til

å ta videreutdanning. Fristen for kommunene til å godkjenne lærernes søknader er 15. april.

Jeg forventer at alle kommuner prioriterer elevenes læring høyt - og sier ja til flest mulig søknader fra sine lærere.

Torbjørn Røe Isaksen,
kunnskapsminister (H)

Ill.foto

ikke misforstå, for det er dyktige og kompetente menn som er ansatt i alle disse posisjonene.

Er det tilfeldig at det stadig er nye menn som får sentrale jobber? Hvor er alle de dyktige og kompetente kvinnene vi trenger i Innlandet?

Glasstaket eksisterer. Nyere forskning viser at vi er mer kritiske til karrieredamer enn karrieremenn.

I boka Lean In sier Facebook-sjef Sheryl Sandberg at «jo mer suksess en mann har, jo bedre likt er han. Når en kvinne gjør suksess, blir hun dårligere likt». Vi må knuse glasstaket.

Det er også gjennomført en undersøkelse omkring lønnsomheten til ulike selskaper med ulik ledelse.

Et av funnene her er at selskapene med kvinnelige ledere produserer en avkastning som var 226

prosent høyere enn andre selskaper ledet av menn.

Vi trenger flere kvinner som vil og kan, og de må få muligheten.

Innlandet skal ikke ledes inn i framtida av bare menn, vi trenger kvinner som vil holde hånda på rattet.

Anne-Marte Kolbjørnshus,
fylkesvaraordfører kand. (Ap)
Oppland

Nynorsk og samisk

Eg møtte ei dame på 75 stolte år, som bur på Austlandet, og som snakkar ei blanding av austnorsk og vestnorsk, noko mange vil kalle for «knot».

Då eg spurde ho kvifor ho ikkje brukte den vakre dialekta si som

tydelegvis låg gøymd der ein stad, fekk eg til svar at dei blei mobba for dialekta si då dei flytta til Austlandet for femti år sidan.

Det var ikkje mogleg å snakke dialekt den gongen. Folk nekta rett og slett å forstå, og ein var tvinga til å leggje om talespråket til bokmål eller austlending.

Den vakre, vaksne dama hadde eit sørgmodig drag over andletet då ho fortalde at ho hadde mista den språklege identiteten sin og ein del av seg sjølv, og at ho sakna nynorsken som ho vaks opp med.

Minner ikkje denne historia mistenkjeleg mykje om det som ein gjorde mot samisktalande?

Jens Haugan,
Hamar,
Austmannalaget

ellet som sørger for at alle DNTs 500 betjente og selvbetjente

Nils Øveraas, generalsekretær i Den norske turistforening